

РЕШЕНИЕ

№ 6572

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 01.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Станимира Друмева

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **7146** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Г. И. В., ЕГН [ЕГН], в качеството на управител и собственик на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] подадена чрез пълномощника адвокат С. от САК, против решение № ПИ-191/25.06.2021 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., с което е оставена без уважение жалбата му против постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С210022-022-0040639/10.06.2021 г., издадено от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение. Посочва се, че мотивите на административния орган са бланкетни и не е съобразено обстоятелството, че с налагането на обезпечителни мерки на едноличния търговец го поставя в затруднено положение, тъй като се възпрепятства възможността му да упражнява търговска дейност, последствията от което ще са в ущърб на съконтрагентите и наетите от него работници и служители, и допълнително биха затруднили фирмата да погаси задълженията си към НАП. Искането от съда е да отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание, чрез адв. С., поддържа жалбата и искането от съда. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С. (ТД на НАП - С.), представя

административната преписка по оспорването. В съдебно заседание, чрез юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

С постановление за налагане обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С210022-022-0040639/10.06.2021 г., издадено от Е. Е. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С., е наложена обезпечителна мярка – запор върху притежаваните от лицето ценни книги: всички безналични ценни книжа, притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар. Изпратено е запорно съобщение до Централен депозитар - С. и е издадено удостоверение за наличието на вписан залог върху финансови инструменти, притежавани от Г. В. към 10.06.2021 г.

Постановлението е издадено във връзка с образуваното срещу Г. И. В. с [фирма] изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. по описа на ТД на НАП за събиране на установени и изискуеми публични вземания в размер на 22 883,19 лв.

В хода на изпълнителното производство по събиране на задълженията на длъжника по изп. дело №[ЕИК]/2017 г., след съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С180022-048-0130611/21.05.2018 г., са наложени следните обезпечителни мерки:

- с ПНОМ изх. № С180022-022-0032125/21.05.2018 г., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 201, ал. 3, във вр. с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, публичният изпълнител е наложен запор върху два леки автомобила, подробно описани в постановлението, собственост на задълженото лице;

- с ПНОМ изх. № С190022-022-0009105/18.02.2019 г. са наложени запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма] за сумата от 70 708,48 лв. Постановлението е връчено по електронен път на 22.11.2020 г.;

- с ПНОМ изх. № С200022-022-0082670/19.11.2020 г. е наложен запор върху още един лек автомобил, подробно описан в постановлението, собственост на задълженото лице;

- с ПНОМ изх. № С210022-022-0038056/02.06.2021 г., е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в две търговски банки: [фирма] и [фирма] за сумата от 89 052,34 лв.;

- с ПНОМ изх. № С210022-022-0038204/02.06.2021 г. е наложен запор върху вземане от трето задължено лице [фирма] за същата сума.

Постановлението от 19.11.2020 г. и тези от 2.06.2021 г. са връчени на 11.06.2021 г. по електронен път.

По жалба на лицето от 17.06.2021 г. против ПНОМ с изх. № С210022-022-0040639/10.06.2021 г. е издадено обжалваното в настоящото производство решение № ПИ-191/25.06.2021 г. на директора на ТД на НАП - С.. За да остави без уважение жалбата, административният орган е приел за неоснователни доводите в нея. Изложил е мотиви, че към датата на издаване на обжалваното постановление - 10.06.2021 г., размерът на задължението на длъжника възлиза на сума в общ размер на 89 175,01 лв., в това число главница в размер на 55 193,37 лв. и лихви

в размер на 33 981,64 лв., като публичните задължения са установени по основание и размер и са изискуеми, тъй като не са били платени в законоустановените срокове. Платените от жалбоподателя суми по изпълнителното дело са в общ размер на 8 611,23 лв. за периода 6.06.2018 г. - 09.03.2021 г. Във връзка с изложените в жалбата аргументи, с които жалбоподателят заявява, че с така наложеното му постановление за налагане на обезпечителни мерки би изпаднал в затруднение да изпълнява задълженията си като работодател и фирмата му ще бъде сериозно затруднена, директорът на ТД на НАП - С. е отбелязал, че изложените твърдения не са подкрепени с никакви доказателства.

Решение № ПИ-191/25.06.2021 г. на директора на ТД на НАП - С. е връчено на 7.07.2021 г., видно от представеното удостоверение за връчване по електронен път. Жалбата до Административен съд София - град е подадена на 8.07.2021 г., чрез административния орган.

При тази установена по делото фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок от получаването на жалбата. Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взискател.

Цитираните разпоредби обосновават извода, че предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решението на директора на ТД на НАП -С., с което, на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, е потвърдено обжалваното пред него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като следва да е налице и абсолютната процесуална предпоставка за осъществяване правото на жалба по съдебен ред - административно обжалване пред директора на компетентната териториална дирекция в 7-дневен срок от връчването на ПНПОМ.

В случая жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице с надлежна легитимация, до компетентния да разгледа спора съд по местонахождението на ТД на НАП, чийто директор е издал потвърдителното решение, при осъществено в срок обжалване на постановлението по административен ред, и в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Обжалваното решение е издадено от директора на ТД на НАП - С., който е компетентния административен орган, съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК, в законоустановената писмена форма. Съдържа фактически и правни основания за неговото издаване и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Правомощията на съда при обжалване на наложените обезпечителни мерки са регламентирани в нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, като отмяната на мерките е поставена в зависимост от наличието на следните условия - представяне от длъжника на обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание, или не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и

чл. 195, ал. 5 от ДОПК. В случая от страна на жалбоподателя не се предлага и предоставя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа.

Между страните няма спор, че съществува изпълнително основание, както и, че длъжникът не е погасил задълженията си към ТД на НАП.

Съгласно чл. 195, ал. 2 ДОПК, обезпечение на установени и изискуеми публични вземания се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Целта е да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на задълженото лице, вследствие на които събирането на задълженията му за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Това нормативно условие в случая е изпълнено. Преценката за затрудненото или невъзможното събиране на задълженията в случая е направена на база установените изискуеми и неплатени размери на задълженията на жалбоподателя.

В съответствие с гореизложеното е издаденото ПНОМ с изх. № С210022-022-0040639/10.06.2021 г. от старши публичен изпълнител в ТД на НАП - С., по отношение на което е спазена писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 196, ал. 1, т. 1-9 от ДОПК.

Доказано е наличието на обезпечителна нужда за обосноваване предпоставките за налагане на обезпечителната мярка.

Наложения на жалбоподателя по изп. дело №[ЕИК]/2017 г. по описа на ТД на НАП обезпечителни мерки не само не са били достатъчни за удовлетворяване на вземането, но и размерът на задължението се е увеличил почти четирикратно. Към дата 21.05.2018 г. публичните вземания възлизат на 22 883,19 лв., а към 2.06.2021 г. дължимата сумата е в размер на 89 052,34 лв. За целия период от 2018 г. до 2021 г. по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. е платена сума в размер на 8 611,23 лв., независимо от наложените обезпечителни мерки. Това, както и липсата на други погасителни действия от страна на длъжника са обосновали нуждата от налагане на нова обезпечителна мярка с ПНОМ изх. № С210022-022-0040639/10.06.2021 г. В този смисъл, преценката на публичния изпълнител да наложи и запор върху притежаваните от лицето ценни книги е фактически и правно обоснована.

Твърдението на жалбоподателят, че с наложения запор върху притежаваните ценни книги на практика се спира цялата търговска дейност на дружеството, не се установява от събраните доказателства. Следва да се има предвиди и това, че в случай на неотложни плащания във връзка с дейността му лицето разполага с възможността предвидена в нормата на чл. 229 от ДОПК и по негово искане публичният изпълнител може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметките му суми да се оставят на негово временно разпореждане.

С оглед изложеното съдът приема, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки са издадени в съответствие с процесуалните и материалните изисквания на закона и не страдат от твърдените от жалбоподателя пороци, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размерна 100 лв., определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2 и 4 от ДОПК, Административен съд
София - град, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. И. В., ЕГН [ЕГН], в качеството на управител и собственик на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] против решение № ПИ-191/25.06.2021 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С..

ОСЪЖДА Г. И. В. с ЕГН [ЕГН], в качеството на управител и собственик на [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: